

OZNÁMENÍ

Povinnost provozovatelů televizního vysílání umožnit divákům snadný, přímý a trvalý přístup k informacím o provozovateli vysílání podle § 32 odst. 7 zákona č. 231/2001 Sb.

Dne 1. června 2010 nabyl účinnosti zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (dále jen zákon č. 132/2010 Sb.), který zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje podmínky poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

V souvislosti s touto úpravou došlo také k podstatné novelizaci zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.).

V § 32 tohoto zákona, který stanoví základní povinnosti provozovatelů vysílání a provozovatelů převzatého vysílání, došlo mimo jiné k vložení nového ustanovení odst. 7, který provozovatelům televizního vysílání zakládá nové informační povinnosti směrem k divákům.

Dle § 32 odst. 7 je provozovatel televizního vysílání povinen umožnit divákům snadný, přímý a trvalý přístup zejména k:

- a) základním údajům o provozovateli televizního vysílání, jimiž jsou název nebo jméno a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, adresa sídla v případě právnické osoby nebo bydliště v případě fyzické osoby a u zahraniční osoby rovněž adresa podniku nebo organizační složky na území České republiky, byly-li zřízeny,
- b) údajům, které umožňují rychlé, přímé a účinné navázání kontaktu s provozovatelem televizního vysílání, zejména k poštovní adrese pro doručování, telefonnímu číslu, popřípadě k adrese pro doručování elektronické pošty, a
- c) informaci o tom, že orgánem dohledu nad provozováním televizního vysílání je Rada.

Vzhledem ke zvláštní povaze televizního vysílání, zejména pokud jde o dopad televizního vysílání na způsob, jakým si lidé utvářejí své názory, je pro uživatele nezbytné přesně vědět, kdo odpovídá za jeho obsah. Je proto důležité, aby diváci měli kdykoli snadný a přímý přístup k informacím o provozovateli televizního vysílání.

Zákon nestanoví konkrétně způsob, jehož prostřednictvím mají být výše uvedené informace divákovi zpřístupněny. Je tedy nezbytné, aby přístup k požadovaným údajům současně naplňoval zákonem požadované znaky, tj. byl z pohledu diváka snadný, přímý a trvalý.

Z důvodové zprávy k novele zákona se podává, že takovým přístupem k požadovaným informacím může být např. **teletext nebo jiné služby přímo související s programem (EPG apod.)**.

Za snadný, přímý a trvalý přístup je bezesporu možné považovat umístění těchto informací viditelně na příslušných **internetových stránkách provozovatele (např. pod položkou „kontakty“)**.

V případě dalších **alternativních možných způsobů zpřístupnění** výše specifikovaných **informací** divákovi je nezbytné, aby splňovaly požadavek zákona na **snadný, přímý a trvalý přístup**. Posouzení naplnění těchto zákonných požadavků bude pak v každém takovém případě záviset na konkrétním řešení zvoleném provozovatelem televizního vysílání.

Dle § 60 odst. 1 písm. u) zákona č. 231/2001 Sb. pokud provozovatel neumožní divákům snadný, přímý a trvalý přístup k informacím podle § 32 odst. 7, Rada uloží pokutu ve výši od 5000 Kč do 2 500 000 Kč.